

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัดเชียงราย
จังหวัดตากและจังหวัดนราธิวาส เป็นเขตควบคุมศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัด
เชียงรายและจังหวัดตากเป็นเขตควบคุมศุลกากร และกำหนด
เขตบางท้องที่ในจังหวัดนราธิวาสเป็นเขตควบคุมศุลกากร
เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
 สุลตการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
 กำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดตากและจังหวัด
 นครราชสีมา เป็นเขตควบคุมสุลตการ พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
 วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป.

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตบาง-
 ท้องที่ในจังหวัดนครราชสีมา เป็นเขตควบคุมสุลตการ พ.ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๔ ให้เขตท้องที่ดังต่อไปนี้เป็นเขตควบคุมสุลตการ

(๑) ตำบลแม่คำ ตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน และอำเภอ
 แม่สาย จังหวัดเชียงราย

(๒) ตำบลท่าสายลวด ตำบลพะวอ ตำบลแม่ปะ ตำบล
 แม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

(๓) ตำบลกาบุดละ ตำบลดอเลาะ ตำบลโละจู้ด ตำบล
 แวง อำเภอแวง อำเภอสุนทรบุรี และอำเภอสุนทรบุรี
 จังหวัดนครราชสีมา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยปรากฏว่า ในเขตท้องที่ตำบลแม่คำ ตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน และอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เขตท้องที่ตำบลท่าสายลวด ตำบลพะวอ ตำบลแม่ปะ ตำบลแม่สอด ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งเป็นเขตแดนติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า มีการลักลอบนำสินค้าหนีภาษีศุลกากรและสินค้าที่ควบคุมการนำเข้าและส่งออก เข้าออกอยู่เสมอเป็นประจำ เพราะสภาพของพินภูมิประเทศสะดวกต่อการลักลอบหนีภาษีศุลกากร จึงเป็นการจำเป็นจะต้องตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่ดังกล่าว เป็นเขตควบคุมศุลกากร

อนึ่ง ตามที่ทางราชการได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตบางท้องที่ บางส่วนในจังหวัดนราธิวาส เป็นเขตควบคุมศุลกากรมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ นั้น ในปัจจุบันนี้มีการพัฒนาถนนหนทางมากยิ่งขึ้น ทำให้มีการติดต่อถึงกันกว้างขวางขึ้นกว่าเดิม ท้องที่ซึ่งเป็นเขตแดนติดต่อกับสหพันธ์มลายา มีการลักลอบหนีภาษีศุลกากรขยายแผ่กว้างขึ้นตลอด ๓ อำเภอ คืออำเภอสุไหงโกลิก อำเภอสุไหงปาดี และบางตำบลในอำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัดนราธิวาสเป็นเขตควบคุมศุลกากรให้ขยายกว้างขึ้นตลอดท้องที่ทั้ง ๓ อำเภอดังกล่าวด้วย